

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 195/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Svk/30/2025 z 29. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) o zamietnutí jeho kasačnej sťažnosti. Navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie, vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ sa žalobou v civilom spore domáhal neplatnosti dobrovoľnej dražby bytu. Požiadal o poskytnutie právnej pomoci, ktorú mu Centrum právnej pomoci (ďalej len „CPP“) predbežne poskytlo na spísanie žiadosti o predĺženie uznesením civilného súdu určenej lehoty na doplnenie jeho žaloby. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ správnu žalobu, ktorú správny súd uznesením ako neprípustnú odmietol, keďže toto rozhodnutie CPP je rozhodnutím predbežnej

povahy, ktoré správne súdy podľa § 7 písm. e) Správneho súdneho poriadku nepreskúmajú. Okrem toho rozhodnutie nevedlo k žiadnej ujme na jeho právach. Sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť najvyšší správny súd ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením zamietol.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podľa sťažovateľa je napadnuté uznesenie nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné, keďže kasačnú sťažnosť riadne odôvodnil tým, že mu nebol pridelený advokát pre celé konanie. Podľa sťažovateľa súdy nezaujímalo, že prišiel o byt a v civilnom spore bolo porušené jeho právo na rovnosť strán, keďže sa musel zastupovať sám, hoci mal nárok na pridelenie advokáta. Sťažovateľ porušenie ústavných práv vidí aj v tom, že v správnom súdnom konaní nebol vypočutý.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je neprípustná z dôvodu, že sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

5. Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku *res iudicata* nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

6. Z príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa predchádzajúcou ústavnou sťažnosťou doručanou ústavnému súdu 3. februára 2026 domáhal vyslovenia porušenia totožných práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru totožným napadnutým uznesením na podklade rovnakej skutkovej a právnej argumentácie ako v tejto ústavnej sťažnosti. Totožnosť oboch vecí sťažovateľa je preto s prihliadnutím na totožnosť účastníkov konania, predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, nepochybne daná.

7. O predchádzajúcej ústavnej sťažnosti rozhodol ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 77/2026 z 12. februára 2026 tak, že ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Uznesenie o odmietnutí ústavnej sťažnosti z 12. februára 2026 nadobudlo právoplatnosť 18. februára 2026. Rozhodnutie vo veci sp. zn. III. ÚS 77/2026 vytvára pre ďalšie konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa prekážku už rozhodnutej veci, pretože uvedené rozhodnutie sa netýkalo podmienok konania, ale dôvodnosti uplatneného nároku na ochranu sťažovateľových práv.

8. S poukazom na zistenie, že ústavný súd v identickej veci sťažovateľa už rozhodol, bola pre prekážku už rozhodnutej veci ústavná sťažnosť odmietnutá ako neprípustná podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu